

[Søgaard.]

ikke findes et flertal for nedskæringer på de to områder, det sociale og det undervisningsmæssige, som jeg har peget på. Derfor er en stærkere formulering af klausulen mere teoretisk end egentlig praktisk, og derfor mener jeg også, at den ikke har den store betydning, som den måske havde før valget.

Vi indstiller altså, at dette beslutningsforslag vedtages, og vi er naturligvis klar til også at se på det i et udvalgsarbejde.

Anden næstformand (Erlendsson):

Taletiden er ved denne sags behandling 5 minutter.

Arentoft (FP):

Lad mig straks fra starten slå fast, at fremskridtspartiet vil være en pålidelig partner i et forsvarsforlig. Det har vi til stadighed fremført i skrift og tale.

Vi er enige i, at det nugældende forlig af 14. marts 1973 har muliggjort en stadig forbedring af forsvaret i forligsperioden. Vi er også enige i, at situationen inden for forsvaret i de sidste 4 år har været karakteriseret af en rolig udvikling henimod en realisering af forsvarets styremål på grundlag af en rationel planlægning. Vi er også enige i, at forsvarsordningen fortsat baseres på Danmarks medlemskab af NATO.

Derfor har det vakt stor forundring hos fremskridtspartiet og dets 450.000 vælgere og også hos mange andre i dette land, at man ikke på noget tidspunkt har søgt den mindste kontakt fra regeringens side eller fra det oprindelige 8 mands udvalg, der senere blev udvidet til et 12 mands udvalg, til fremskridtspartiet. Jeg skal dog ikke undlade at nævne, at centrumdemokraterne i oktober sidste år søgte at inddrage fremskridtspartiet i forhandlingerne. De nærmere detaljer herom op til situationen i dag, hvor klokken jo hastigt nærmer sig 12, redegjorde jeg udførligt for under forsvarsdebatten den 13. januar i år, og jeg skal tillade mig at henvise til fortryk af Folketingets Forhandlinger, sp. 3626-3630.

Fremskridtspartiet er altså fortsat holdt udenfor og er i øjeblikket ikke indbefattet i den kontaktgruppe, der ifølge forligsaftalen af 28. februar 1977, afsnit IV, punkt 6, skal oprettes pr. 1. april 1977. Vi får forelagt et fuldt færdigt forslag til folketingsbeslutning om forsvarsordningens videreførelse uden at have haft den mindste lejlighed til at give nogen form for

besyv med og uden at have nærmere kendskab til detaljerne. Jeg kunne fristes til at spørge, om det er »politisk lovligt« at lade hånt om flere hundrede tusinde danske borgere i en så vigtig sag som at vise vor vilje til at yde det fornødne, så Danmark kan bestå som en fri og selvstændig nation. I den forbindelse vil jeg gerne citere indledningen til et brev af 10. oktober 1976, det er forsvarsudvalgets bilag 3 fra 1976-77, 1. samling, til forsvarsministeren og folketingets forsvarsudvalg:

»Danske Forsvarsbroderselskaber, Soldater- og Marineforeningers Samråd vil gerne ved denne henvendelse appellere til forsvarsministeren og forsvarsudvalgets medlemmer om i et bredt politisk samarbejde at skabe grundlag for en videreførelse af forsvarsforliget af 1973.«

Mon ikke disse ord udtrykker de ønsker, som næres af et meget stort flertal i den danske befolkning?

Som jeg har nævnt tidligere, har socialdemokratiet, det konservative folkeparti, centrumdemokraterne, det radikale venstre og kristeligt folkeparti indgået en aftale den 28. februar 1977 om beskæftigelsesforanstaltninger, boligpolitik, finanspolitiske foranstaltninger, forsvarsordningen og diverse. Det konservative folkeparti er ikke forpligtet til at medvirke til finanspolitiske foranstaltninger samt indberetningspligt for pegneinstatutter og kuponskat under diverse. Partiet venstre er kun med i aftalen om forsvarsordningen, og det radikale venstre tager forbehold over for en 4-årig aftale om forsvarsudgifterne. Det er altså en aftale med masser af undtagelser og forbehold, og den er slet ikke omtalt i det foreliggende forslag til folketingsbeslutning. Derfor skulle der vel også kunne ske ændringer i aftalen på de områder, der ikke allerede er lovgivet for. Under den kommende udvalgsbehandling skal det derfor vise sig, om de seks partier ønsker den brede opbakning bag forsvaret, der inkluderer fremskridtspartiets stemmer, og som må medføre, at kontaktudvalget, der er repræsentativt for de partier, der har en positiv indstilling til Danmarks forsvar baseret på medlemskab af NATO, også omfatter fremskridtspartiet.

Jeg opfordrer derfor forligspartierne omkring forsvarsordningen til ikke at vise sig som partier, der i partitaktikkens navn og med forsvaret som brik i spillet for enhver pris vil holde fremskridtspartiet ude, men at forligspartierne vil vise sig som sande demokratiske partier.